TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 2 d.*

Byloje C-199/09

dėl *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments* (Latvija) 2009 m. balandžio 30 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. birželio 4 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Schenker SIA

prieš

Valsts ieņēmumu dienests

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai D. Šváby (pranešėjas), E. Juhász, G. Arestis ir T. von Danwitz,

* Proceso kalba: latvių.

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Schenker SIA*, atstovaujamos *valdes loceklis* A. Tauriņš,

— *Valsts ieņēmumu dienests*, atstovaujamos A. Drulle,

— Latvijos vyriausybės, atstovaujamos K. Drēviņa ir K. Krasovska,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos A. Saukos ir L. Bouyon,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3;), iš dalies pakeisto 2000 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1602/2000 (OL L 188, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 10 t., p. 51; toliau – Muitinės kodeksą įgyvendinantis reglamentas), 6 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Schenker SIA* (toliau – *Schenker*) ir *Valsts ieņēmumu dienests* (Latvijos mokesčių inspekcija, toliau – VID) dėl pastarosios atsisakymo išduoti privalomąją tarifinę informaciją apie prekes, pavadintas „skystųjų kristalų vaizduokliai (LCD)“, remiantis tuo, kad kelių prekių rūšių atžvilgiu buvo pateiktas tik vienas privalomosios tarifinės informacijos prašymas.

Teisinis pagrindas

3 Pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 8 t., p. 179; toliau – Muitinės kodeksas), 6 straipsnio 1 dalį:

„Jeigu asmuo prašo, kad muitinė priimtų sprendimą, susijusį su muitinės veiklos taisyklių taikymu, jis turi pateikti muitinei visą jos prašomą informaciją ir dokumentus, kurių reikia sprendimui priimti.“

4 Pagal Muitinės kodekso 11 straipsnio 1 dalį:

„Kiekvienas asmuo turi teisę prašyti muitinės pateikti informaciją apie muitų teisės aktų taikymą.

Toks prašymas gali būti nepatenkinamas, jeigu jis nėra susijęs su tikrai numatoma atlikti importo arba eksporto operacija.“

5 Muitinės kodekso 12 straipsnyje numatyta:

„1. Gavusi rašytinį prašymą, muitinė, vadovaudamasi Komiteto procedūra, išduoda privalomąją tarifinę informaciją arba privalomąją kilmės informaciją.

2. Privalomoji tarifinė informacija arba privalomoji kilmės informacija yra privaloma muitinei, tačiau tik santykiuose su informacijos turėtoju ir tik atliekant tarifinį prekių klasifikavimą ar nustatant prekių kilmę.

<...>

3. Tokios informacijos turėtojas privalo įrodyti, kad:

— tarifams: deklaruotos prekės pagal visus požymius atitinka pateiktoje informacijoje aprašytas prekes,

<...>

4. Privalomoji informacija apie tarifus galioja šešerius metus, o apie kilmę – trejus metus nuo jos išdavimo dienos. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, informacija pripažįstama negaliojančia, jeigu ji išduota remiantis netikslia arba neišsamia pareiškėjo pateikta informacija.

<...>“

6 Pagal Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 5 straipsnį:

„Šioje antraštinėje dalyje:

1) privalomoji informacija: tarifinė informacija [arba kilmės informacija], privaloma visoms <...> valstybių narių administracijoms, jei laikomasi 6 ir 7 straipsniuose nustatytų sąlygų;

<...>“

7 Pagal Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnį:

„1. Prašymai dėl privalomosios tarifinės informacijos pateikiami raštu valstybės narės arba tos valstybės narės, kurioje bus naudojamasi šia informacija, kompetentingai muitinei arba kompetentingai tų valstybių narių, kuriose įregistruotas pareiškėjas, muitinei.

Prašymų dėl privalomosios tarifinės informacijos forma atitinka 1B priede pateiktą pavyzdį.

2. Prašymas privalomajai tarifinei informacijai gauti pateikiamas tik dėl vienos rūšies prekių. Prašymas privalomajai kilmės informacijai gauti pateikiamas tik dėl vienos rūšies prekių ir vieno komplekto aplinkybių, suteikiančių kilmę.

3. A) Prašymuose privalomajai tarifinei informacijai gauti nurodoma:

a) turėtojo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;

b) pareiškėjo, jei jis nėra turėtojas, pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas;

c) muitinės nomenklatūra, pagal kurią turi būti suklasifikuotos prekės. Jei pareiškėjas pageidauja gauti informaciją apie prekių klasifikavimą vienoje iš nomenklatūrų, nurodytų [Muitinės] kodekso 20 straipsnio 3 dalies b punkte ir 6 dalies b punkte, tai privalomosios tarifinės informacijos prašyme turi būti aiškiai nurodyta toji nomenklatūra;

d) detalus prekių aprašymas, pagal kurį jas įmanoma identifikuoti ir suklasifikuoti muitinės nomenklatūroje;

e) prekių sudėtis ir tyrimo metodai, taikomi jai nustatyti, tais atvejais, jei nuo to priklauso jų klasifikavimas;

f) visi pavyzdžiai, nuotraukos, planai, katalogai ar kiti turimi dokumentai, kurie gali padėti muitinei teisingai suklasifikuoti prekes muitinės nomenklatūroje, kurie pridedami kaip priedai;

g) numatytas klasifikavimas;

h) sutikimas, pareikalavus muitinei, pateikti bet kurio pridedamo dokumento vertimą į suinteresuotos valstybės narės valstybinę kalbą (arba į vieną iš valstybinių kalbų);

i) bet kokia informacija, kuri turi būti laikoma konfidencialia;

j) pareiškėjo nuoroda į tai, ar, jo žiniomis, [Sąjungoje] jau buvo kreiptasi dėl privalomosios tarifinės informacijos apie tapačias ar panašias prekes arba ji jau išduota;

<...>

4. Jei gavusi prašymą muitinė mano, kad prašyme nėra visos informacijos, reikalingos kompetentingai išvadai pateikti, ji turi paprašyti pareiškėjo pateikti trūkstamą informaciją. <...>

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 2005 m. vasario 15 d. *Schenker* pateikė VID prašymą suteikti privalomąją tarifinę informaciją apie skystųjų kristalų vaizduoklius (LCD), kurie, jos manymu, turi būti priskirti prie Kombinuotosios nomenklatūros, esančios 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeisto 2004 m. rugsėjo 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1810/2004 (OL L 327, p. 1; toliau – KN), I priede, 9013 80 20 subpozicijos. Prekių aprašyme *Schenker* nurodė, kad tai yra skystųjų kristalų vaizduokliai, naudojami kaip dalys gaminant elektronikos aparatus, ir kad šie gaminiai negali savarankiškai priimti ar apdoroti kokios nors informacijos.

9 Manydama, kad *Schenker* prašymas neatitinka Muitinės kodekso 6 straipsnio 1 dalies ir Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 ir 3 dalių, VID atsisakė suteikti privalomąją tarifinę informaciją. Ji konstatavo, jog *Schenker*, pirma, nepateikė

pakankamai duomenų, kad VID galėtų klasifikuoti nagrinėjamas prekes, ir, antra, nepateikė atskirų prašymų atsižvelgdama į skirtingas nagrinėjamų prekių savybes, nes skystųjų kristalų vaizduoklių esama įvairių dydžių, t. y. 26, 29 ir 32 colių.

10 *Schenker* apskundė VID sprendimą *Administratīvā rajona tiesa* (Administracinis apylinkės teismas) ir laimėjo bylą tiek pirmoje instancijoje šiame teisme, tiek apeliacinėje instancijoje *Administratīvā apgabaltiesa* (Administracinis apygardos teismas). Pastarasis teismas nusprendė, kad jokia Muitinės kodekso ar Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento nuostata nedraudžiama kelių prekių, kurios turi būti priskirtos prie to paties KN kodo, įtraukti į vieną privalomosios tarifinės informacijos prašymą.

11 Tuomet VID pateikė kasacinį skundą *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments*, kuris nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento] 6 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pateikus privalomosios tarifinės informacijos prašymą turi būti išduota privalomoji informacija apie identiškas prekes, turinčias tokį patį komercinį pavadinimą, prekės numerį arba bet kokį kitą skiriamąjį, t. y. identifikacinį, požymį?“

Dėl prejudicinio klausimo

12 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 dalį, pagal

kurią privalomosios tarifinės informacijos prašymas gali būti pateiktas tik dėl vienos rūšies prekių, reikia aiškinti taip, kad toks prašymas turi būti pateiktas tik dėl vienos prekės ir todėl negali būti susijęs su skirtingomis prekėmis, net jeigu jų skirtumai minimalūs.

13 Atsakant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą reikia išnagrinėti, ar tokie skystųjų kristalų vaizduokliai (LCD), kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, yra „vienos rūšies prekės“ Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 dalies prasme.

14 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad Muitinės kodekse ir Muitinės kodeksą įgyvendinančiame reglamente nėra jokio šio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje esančios sąvokos „vienos rūšies prekės“ apibrėžimo. Todėl aiškinant šią sąvoką svarbu atsižvelgti į šios nuostatos formuluotę, kontekstą ir tikslus (šiuo klausimu žr. 2008 m. kovo 6 d. Sprendimo *Nordania Finans ir BG Factoring*, C-98/07, Rink. p. I-1281, 17 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

15 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad, pirma, remiantis minėto 6 straipsnio 2 dalies formuluote, kurioje pateikiama nuoroda į „vienos rūšies prekes“, privalomosios tarifinės informacijos prašymas gali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, jei jos yra tos pačios rūšies. Pagal įprastą šios sąvokos reikšmę tik panašius požymius turinčios prekės gali būti „vienos rūšies prekės“.

16 Antra, siekiant nustatyti, kokie panašių požymių turinčių prekių skirtumai neleidžia jų priskirti prie vienos rūšies prekių Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 dalies prasme, reikia priminti, kad privalomosios tarifinės informacijos

sistema siekiama suteikti ūkio subjektui teisinį tikrumą, kai kyla abejonių dėl prekės tarifinės klasifikacijos (žr. 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Lopex Export*, C-315/96, Rink. p. I-317, 28 punktą). Taigi privalomoji tarifinė informacija jos turėtojui garantuoja prekės klasifikavimą konkrečioje tarifinėje pozicijoje, o tai leidžia iš anksto žinoti, kokio dydžio muitą reikės mokėti atliekant su minėta preke susijusius muitinės formalumus.

17 Be to, minėta sistema palengvina pačių muitinės tarnybų darbą, nes prekių, nurodytų tokioje informacijoje, tarifinė klasifikacija šios informacijos galiojimo laikotarpiu yra nustatyta visoms būsimoms muitinės deklaracijoms, susijusioms su minėtomis prekėmis (žr. minėto Sprendimo *Lopex Export* 19 punktą).

18 Tam, kad būtų galima pasiekti privalomosios tarifinės informacijos sistemos tikslą, Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 3 dalyje nustatoma, jog tokios informacijos prašytojas savo prašyme turi pateikti detalų prekių aprašymą ir visą naudingą informaciją, kuri atitinkamai muitinei gali padėti teisingai klasifikuoti minėtas prekes muitinės nomenklatūroje.

19 Atsižvelgiant į nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą, prekių, net jeigu jos turi panašių požymių, negalima laikyti vienos rūšies prekėmis Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 dalies prasme, jei jas galima priskirti prie skirtingų muitinės nomenklatūros pozicijų ar subpozicijų. Kelių prekių, galinčių priklausyti

skirtingoms pozicijoms ar subpozicijoms, įtraukimas į tą patį privalomosios tarifinės informacijos prašymą ne tik apsunkintų muitinės tarnybų darbą, bet ir reikštų didelę riziką suklysti vertinant prašyme pateiktą informaciją ir atitinkamai – klasifikuojant minėtas prekes.

20 Šiomis aplinkybėmis privalomosios tarifinės informacijos prašymas negali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, net jeigu jos turi panašių požymių, jei minėtų prekių skirtumai gali turėti kokios nors įtakos jų tarifinei klasifikacijai.

21 Konstatuotina, kad ieškovė pagrindinėje byloje pateikė privalomosios tarifinės informacijos prašymą siekdama išsklaidyti bet kokias abejones dėl įvairių skystųjų kristalų vaizduoklių (LCD) tarifinės klasifikacijos. Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad privalomosios tarifinės informacijos prašymas buvo susijęs su įvairaus dydžio vaizduokliais, t. y. 26, 29 ir 32 colių. Darant prielaidą, kaip teigia ieškovė pagrindinėje byloje, kad skystųjų kristalų vaizduoklių (LCD) dydis buvo vienintelis požymis, kuriuo skyrėsi įvairios prekės, dėl kurių pateiktas minėtas prašymas, reikia konstatuoti, jog šis skirtumas nėra nereikšmingas nustatant minėtų vaizduoklių tarifinę klasifikaciją.

22 Net jeigu ieškovė pagrindinėje byloje savo privalomosios tarifinės informacijos prašyme siūlė klasifikuoti KN 9013 pozicijoje, kurioje tarp reikšmingų faktorių, į kuriuos turi būti atsižvelgta priskiriant prie vienos ar kitos minėtos pozicijos subpozicijos, nepaminėtas prekių dydis, toks pasiūlytas klasifikavimas nėra privalomas muitinei. Kaip matyti iš 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Schenker* (C-16/08, Rink. p. I-5015, 19, 20 ir 30 punktai), abejonės dėl įvairių skystųjų kristalų vaizduoklių (LCD) tarifinės klasifikacijos, kilusios klostantis šios bylos faktinėms aplinkybėms, iš esmės susijusios

su jų priskyrimu prie KN 8528, 8529 ar 9013 pozicijų. Reikia konstatuoti, kad KN 8528 pozicijai priklausančių prekių dydis gali būti reikšmingas faktorius jas priskiriant prie vienos iš minėtos pozicijos subpozicijų.

23 Šiomis aplinkybėmis vaizduokliai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, turintys skiriamųjų požymių, kurie nėra visiškai nereikšmingi šių vaizduoklių tarifinei klasifikacijai, negali būti laikomi vienos rūšies prekėmis Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 dalies prasme.

24 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Muitinės kodeksą įgyvendinančio reglamento 6 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad privalomosios tarifinės informacijos prašymas gali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, tik jei šios prekės yra vienos rūšies. Tik panašių požymių turinčios prekės, kurių skirtumai neturi jokios reikšmės jų tarifinei klasifikacijai, gali būti laikomos vienos rūšies prekėmis minėtos nuostatos prasme.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

25 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 2000 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1602/2000, 6 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad privalomosios tarifinės informacijos prašymas gali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, tik jei šios prekės yra vienos rūšies. Tik panašių požymių turinčios prekės, kurių skirtumai neturi jokios reikšmės jų tarifinei klasifikacijai, gali būti laikomos vienos rūšies prekėmis minėtos nuostatos prasme.

Parašai.